

Skladatelské sdružení KONVERGENCE jsme založili na jaře 2002. Náplní naší činnosti je veřejné uvádění děl skladatelů mladé generace, ať už jde přímo o díla členů anebo zajímavé kompozice mladých autorů žijících v zahraničí. Rovněž si klademe za cíl uvádění těch skladeb autorů generace starší, která jsou u nás hrána méně, případně nebyla hrána vůbec.

Uvědomujeme si nesmírnou stylovou rozmanitost a různé možnosti nazírání prostředků, které dnes soudobá hudba používá. Proto má být výsledkem našich snah nalézání a uvědomování si spojitostí ve světě výrazových prvků hudebního vyjadřování jednotlivých členů, též i skladatelů, jejichž díla se chystáme uvádět.

25. 2. 2003
kostel sv. Vavřince
Hellichova 18, Malá Strana
Praha

Příští koncert sdružení KONVERGENCE, 11.3.2003 v kostele sv. Vavřince na Malé Straně:

Witold Lutoslawski: „Grave“ pro violoncello a klavír

Jan Rybář: „Trio“ pro flétnu, housle a klavír

Jana Kmitřová: *Smyčcový kvartet č.2*

Marián Lejava: (skladba v české premiéře)

Michal Pawelek: „Tranxéne 10 mg“ pro klarinet, trombón, violoncello a klavír

Dále doporučujeme:

Koncert sdružení TUNING METRONOMS, 17.3.2003 v Atriu na Žižkově:

Krzysztof Penderecki: *Capriccio per tuba sola*

Witold Lutoslawski: „Partia“ pro housle a klavír

György Kurtág: *Dechový kvintet op. 2*

Petr Eben: „Fantasie“ pro violu a varhany

Alfred Schnittke: *Klavírní kvintet*

Tento koncert se koná díky finanční podpoře Nadace Gideona Kleina, Nadace českého hudebního fondu a Nadace ochranného svazu autorského

Program koncertu:

Marek Kopelent:

3. smyčcový kvartet (1963)

Jitka Škrlová, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Sylva Jablonská – violoncello

Roman Pallas:

Sedm (2000)

Cyklus písní pro ženský hlas a klavír na text
F.G. Lorcy

Kristýna Valoušková – zpěv
Roman Pallas – klavír

Gerald Resch:

Lettura / rilettura II (1997/2002)
pro A-klarinet, violu a klavír

Jiří Mráz – klarinet
Ondřej Štochl – viola
Jan Rybář – klavír

Tomáš Pálka:

„XI“ (2000)
pro 2 harfy, 2 klarinety, basklarinet a marimbu

Olga Kalvodová, Bronislava Klableňová – harfy
Karel Dohnal, Jan Hejhal – klarinety
Jan Mach – basklarinet
David Růžička – bicí nástroje
Jan Rybář – dirigent

Marek Kopelent: 3. smyčcový kvartet

3.smyčcový kvartet vznikl v roce 1963 z popudu Dušana Panduly, sekundisty Novákova kvarteta, které se věnovalo převážně studiu a šíření moderní hudby. Nemohu opominout, že vynikající provedení díla na festivalu Varšavský podzim 1964 mi otevřelo cestu na mezinárodní scénu. Novákovci zahráli poté kvartet více než padesátkrát po celé Evropě. Skladba je řetězením různě strukturovaných ploch, v nichž se střídá dramatický, statický i lyrický charakter hudby.

Roman Pallas: Sedm

Čistá a průzračná je Lorcová poezie. Taková měla být i má hudba. Posuďte sami, zda taková opravdu je.

Gerald Resch: Lettura / rilettura II

Skladba vychází z jedné věty mého klavírního tria z let 1996-1997. ...když se kniha po několika letech čte podruhé, stává se, že užaseme, jak jinak se dá při druhém čtení prožít, kolik vzpomínek vytlačila nějaká dějová zvláštnost, a že určité nápadné souvislosti jsme si poprvé nevšimli, přestože při opakovaném čtení si jí tak snadno uvědomíme.

U „Lettura / rilettura“ představovala jedna věta klavírního tria úvodní text, z něhož jsem vycházel při další kompozici – vědomé tendence, které již sice byly uloženy v originálu, avšak nebyly rozvinuty, jsem rozvíjel dál.

První díl zůstává poměrně blízko původnímu textu, více jsem pracoval jen s rovnováhou jiné instrumentace a s časovým a prostorovým napětím uvolněním mezi motivickými buňkami. Ve druhém díle se stává do té doby znějící hudba podkladem pro „nové čtení“.

Pokud tedy představuje první díl komentář – „nové čtení“ věty klavírního tria, druhý díl je komentářem k tomu prvnímu. Přitom získávají ty „nejšumivější“ rušivé elementy, které ve větě klavírního tria byly skrývány už od začátku, stále více prostoru, až se zdá, že původní „text“ nahradí.

Tomáš Pálka: „XI“

Číslo 11 je jediné prvočíslo, které je tvořeno 2 stejnými čísly – odtud název. Toto číslo se zde pro mne stává symbolem, konstantou, která provází celou skladbu. Je ukryta v rytmických a metrických členěních, intervalovém uspořádání i v rozvrstvení kompozice jako celku.

Číslo 11 má však pro mne mnohem hlubší význam než pouze matematický.

...Ježíš pak řekl jemu:

„Jidáš, políbením Syna člověka zraňuješ?“...

Luk. 22,48